

Комитетъ; г) да глѣда, щото заповѣдитѣ на Централниятъ Комитетъ да се извършватъ, т. е. да *наказва престъпниците на законѣтъ*; д) споразуменията на полицията съ Централниятъ Комитетъ ще да става само съ едно лице, което Централниятъ Комитетъ е назначило и което е въ сѣщото врѣме управителъ на другитѣ членове.

Чл. 19. Членоветѣ на тайната поща трѣбва да сѣ хора тайни и юнаци. Тие сѣ длѣжни да пренасятъ писмата и писменнитѣ или устнитѣ рѣшения и заповѣди на Комитетитѣ вѣрно и буквално безъ да притурятъ нѣщо отъ себе си и безъ да забравятъ нѣщо отъ поръченията, които имъ сѣ повѣрени.

Чл. 20. *Войводитѣ* сѣ длѣжни: а) да преглѣдатъ позициитѣ по Българско; б) да избиратъ и опредѣлятъ *бранителни* точки, и да направятъ нужнитѣ *фортификационни* планове за укрѣплението имъ; в) да назначаватъ *операционнитѣ* и *комуникационнитѣ* линии; г) да направятъ *планъ* за *революцията*; д) да приготвятъ нужниятъ воененъ законъ; и е) най-послѣ, да дигнатъ народнитѣ *байраци* и да *провзгласатъ народната свобода*.

Чл. 21. Сѣки членъ, който приема участие въ работата за *освобождението на България*, е длѣженъ да разумѣе и да изучи добръ съдържанието на тоя уставъ.

ГЛАВА V.

Срѣдства за резолюцията.

Чл. 1. Централния Комитетъ ще се снабдява съ пари: а) като *прави заеми*, дѣто и да намѣри, въ името на Българскитѣ народъ; б) като *приема събранитѣ помощи* отъ частнитѣ Комитети; и в) като *употрѣби*, съ съгласието на частнитѣ Комитети, каквито *начини* и да *намѣри* за най-добри.